

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 29. junij 2007

letnik XV

Št. 16

Mnenja komisij državnega sveta

2

Sklepi državnega sveta ob obravnavnih
vprašanjih in pobudah

14

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

---

Mnenje komisije za gospodarstvo **k predlogu zakona o spremembi zakona o dohodnini** - druga obravnava, EPA 1402

Komisija za gospodarstvo je na 56. seji, dne 9. maja 2007, obravnavala predlog zakona predlogu zakona o spremembi zakona o dohodnini, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo poslanec Sašo Peče.

Komisija se ne strinja s predlaganim črtanjem veljavne omejitvene določbe, s čimer bi se razširil krog upravičencev do donacij, zato predloga zakona **ne podpira**.

* * *

Za poročevalko je bila določena predsednica komisije Marta Turk.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o pogojih za statusno preoblikovanje Vzajemne zdravstvene zavarovalnice d.v.z.** - nujni postopek, EPA 1417

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 64. seji, dne 31. 5. 2007, obravnavala predlog zakona o pogojih za statusno preoblikovanje Vzajemne zdravstvene zavarovalnice d.v.z., ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je bila seznanjena s pripombami zakonodajno-pravne službe in jih podpira.

Komisija ugotavlja, da je predlagatelj pripravil ta predlog na podlagi spremembe in dopolnitve zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS št. 38/06), ki določa, da je potrebno pogoje za statusno preoblikovanje Vzajemne zdravstvene zavarovalnice urediti s posebnim zakonom.

Predlog zakona komisija podpira kot poskus reševanja zapletene problematike sistema dodatnega zdravstvenega zavarovanja, ki se je pri nas izrodil v dodaten in splošen prispevek za zdravstveno zavarovanje. Žal vseh vidikov te problematike zakonski predlog ne rešuje.

Kljub temu komisija podpira prizadevanja Vlade Republike Slovenije in Ministrstva za zdravje, ki sta pripravila predlog tega zakona, s katerim naj se zavaruje lastninske pravice zavarovancev in ustanovitelja Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, to je

Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Gre namreč za velik javni interes, za ogromna finančna sredstva, saj je bilo s 1. 11. 1999 iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije na Vzajemno zdravstveno zavarovalnico preneseno dopolnilno zdravstveno zavarovanje za 1.100.000 zavarovancev (vse zavarovalne pogodbe, sredstva, prenosne premije in rezerve, računalniški programi, zbirke podatkov s področja prostovoljnega zavarovanja in drugo). V predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (EPA 279-II) - skrajšani postopek (objavljen v Poročevalcu DZ št. 49/97 z dne 21. 10. 1997) je objavljeno pod Finančnimi posledicami: "Zavod bo kot ustanovitelj družbe iz naslova sredstev prostovoljnega zavarovanja zagotovil tudi zadostni ustanovitveni garancijski sklad za novo ustanovljeno družbo. Višina zagotovljenega garancijskega sklada bo znašala 428.993.000 SIT."

Danes je pri Vzajemni zdravstveni zavarovalnici 900.000 zavarovancev. To je znatno manj, saj sedanja uprava te zavarovalnice s svojimi profitnimi ambicijami (poskusi samovoljnega preoblikovanja v delniško družbo, samovoljna združitve z zavarovalniško družbo Adriatic Slovenica) znižuje stopnjo zaupanja zavarovancev v sistem vzajemnosti, solidarnosti in dolgoročne varnosti zdravstvenega zavarovanja v tej zavarovalnici.

Komisija ob tem meni, da bi moral predlagatelj dopolniti predlog zakona s členi, v katerih bi konkretno določil pravice zavarovancev, ki bodo želeli ohraniti dopolnilno zdravstveno zavarovanje v vzajemni družbi, na kar je opozorila tudi zakonodajna pravna služba. Prav tako naj dopolni predlog zakona s členi, v katerih bo konkretno opredelila vlogo organov upravljanja take vzajemne družbe. Predvideti je treba, da v upravo družbe, v nadzorne organe in skupščino imenuje svoje predstavnike Vlade Republike Slovenije in Ministrstva za zdravje, ki bodo konkretno odgovorni za varovanje javnega interesa. Komisija nadalje ugotavlja, da bi moral predlog zakona konkretno opredeliti višino premoženja, ki je predmet statusnega preoblikovanja iz vzajemne zdravstvene zavarovalnice v delniško družbo.

Komisija se zaveda, da mora biti predlog zakona o pogojih za statusno preoblikovanje vzajemne zdravstvene zavarovalnice sprejet, da se zavarujejo osnovni interesi zavarovancev in Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, vendar opozarja, da se pri tem ne sme pozabiti, da je bila Vzajemna ustanovljena predvsem na naslednjih načelih:

- pri družbah za vzajemno zavarovanje gre za zadovoljevanje specifičnih potreb širokega kroga državljanov Republike Slovenije, pri čemer zavarovanci ne zasledujejo posebno poudarjenega interesa po dobičku;
- organizacija družbe za vzajemno zavarovanje je cenejša kot organizacija zavarovalne delniške družbe;
- družba za vzajemno zavarovanje naj bi se ukvarjala izključno s prostovoljnim zdravstvenim zavarovanjem, ne pa z ostalimi oblikami premoženjskega in osebnega

zavarovanja, saj ji le takšno delovanje omogoča specializacijo in posledično tudi poslovanje z nižjimi stroški;

- s člani družbe ni treba sklepati zavarovalnih pogodb, temveč se njihove pravice uredijo s statutom in splošnim aktom, kar tudi prispeva k cenejšemu poslovanju te družbe.

Komisija predlaga, da Vlada Republike Slovenije razmislili tudi o drugih statusnih rešitvah Vzajemne. Za širitev svoje dejavnosti bi Vzajemna lahko po vzoru drugih tujih vzajemnih zavarovalnic ustanovila hčerinsko družbo – zavarovalno delniško družbo. Hčerinska družba je lahko v celoti v njeni lasti, k ustanovitvi pa lahko pritegne tudi druge ustanovitelje. Bistveno je, da zadrži večinski (51 %) delež lastništva. Tako ustanovljena zavarovalna delniška družba lahko opravlja različne oblike življenjskega ali premoženjskega zavarovanja, Vzajemna pa zadrži opravljanje svoje dosedanje dejavnosti, tj. dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja. Potrebno pa je urediti celotno področje dodatnega zdravstvenega zavarovanja in razmerja do drugih zavarovalnic, ki se na istem področju obnašajo povsem tržno in so usmerjene v oblikovanje profita, s katerim razpolagajo kot kapitalске družbe. Na tem področju se prepleta javni interes, ki bi moral biti zaščiten in ločen od ozkih interesov določenih skupin, ter tržno ustvarjanje profita. Z določenih vidikov je na tem občutljivem področju slabše zaščiten javni interes kot npr. pri obveznem avtomobilskem zavarovanju.

Komisija nadalje ugotavlja, da postaja v državah Evropske unije socialna ekonomija (CMAF - Co-operatives, Mutuals, Associations and Foundation, 2002) vse bolj pomembna tako za socialni kot gospodarski razvoj. Zato bi Republika Slovenija morala podpirati ustanavljanje neprofitnih organizacij (vzajemne družbe, zadruge, različna društva itd.) s socialnim (družbenim) ciljem, ki bi delovale po demokratičnem principu članov, uporabnikov in zaposlenih ter temeljile na solidarnosti njenih članov, tako da ne bi delile dobička med ustanovitelje, oziroma tistimi, ki so si ustanoviteljske pravice prigrabili. Država bi morala podpirati ustanavljanje vzajemnih zavarovalnic (olajšati postopek ustanovitve, dati vzajemnim družbam davčne olajšave itd.). Razmisliti bi veljalo tudi o uveljavljanju načela solidarnosti generacij, po katerem bi premoženje vzajemne družbe, ki se preoblikuje, pripadalo vsem članom, ki so ga ustvarjali, in ne samo trenutni generaciji članov družbe.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Doro Hvalica.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju** - druga obravnava, EPA 1394

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 63. seji, dne 9. 5. 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**, saj bodo z njegovimi določbami zavarovanci dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja in njihovi osebni podatki še dodatno zavarovani in zaščiteni, onemogočena bo tudi negativna selekcija zavarovancev zaradi njihovega zdravstvenega stanja. Prav tako se bo lažje vršil nadzor nad izvajalci zdravstvenih storitev ter nad zavarovalnicami. Med izvajalci (npr. lekarne) in zavarovalnicami namreč velikokrat prihaja do sporov, katerih končni rezultat je lahko slabša kvaliteta storitev in v končni fazi tudi oškodovanje zavarovancev. Glede na to, da se dopolnilno zdravstveno zavarovanje financira s strani zavarovancev samih, je njihova zaščita še toliko bolj pomembna.

* * *

Za poročevalca je bila določena članica komisije Petra Kersnič.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti **k predlogu zakona o štipendiranju - druga obravnava**, EPA 1367

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 64. seji, dne 31. 5. 2007, obravnavala predlog zakona o štipendiranju, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **podpira**, vendar pričakuje, da se bodo upoštevale pripombe Študentske organizacije Slovenije. Komisija se je seznanila z njihovimi predlogi amandmajev in jih v celoti podpira. Predlagani amandmaji se nanašajo na spremembe in dopolnitve 13., 18., 48. in 49. člena predloga zakona.

Komisija predlaga, da se zadnja alineja drugega odstavka 24. člena predloga zakona ("drugi izjemni dosežki") bolj natančno definira. Dobro bi bilo opredeliti vsaj nekatera področja, za katera se lahko predvidi udeležba učenca ali študenta in niso navedena v kateri od prejšnjih alinej (na primer prostovoljno delo, delo na humanitarnem področju, ...).

Komisija ugotavlja, da so vstopni pogoji za pridobitev ter pogoji za ohranitev Zoisove štipendije v določenih pogledih prezahtevni. Razmislek bi bil potreben pri vsebini tretjega odstavka 24. člena, ki predstavlja dodatno zahtevo poleg v prvem odstavku istega člena navedenih pogojev, ki se navezujejo na učni uspeh dijaka oziroma študenta. Komisija predlaga, da pogoji niso definirani na tak način, da se med seboj akumulirajo, ampak da se jih dojema kot različne možnosti za pridobitev Zoisove štipendije. Težko je namreč pričakovati, da bo upravičencem uspelo ohranjati visoko povprečno oceno, hkrati pa se izkazati še z izjemnim dosežkom.

Komisija podpira naslednje predloge amandmajev Študentske organizacije Slovenije:

K 13. členu:

Člen se spremeni tako, da se glasi:

"Državne štipendije se dodelijo upravičencem, ki izpolnjujejo splošne pogoje iz tega zakona in pri katerih povprečni mesečni dohodek na družinskega člana v preteklem koledarskem letu pred vložitvijo vloge ne presega 60 odstotkov minimalne plače v istem obdobju za tiste upravičence, ki se šolajo ali študirajo v kraju svojega stalnega prebivališča in 62,5 odstotkov minimalne plače za tiste upravičence, ki se šolajo ali študirajo izven kraja svojega stalnega prebivališča.

Minister pristojen za delo, s podzakonskim aktom podrobneje predpiše kriterije za določitev dodatka iz prejšnjega odstavka".

Obrazložitev:

Predlagana sprememba predstavlja minimalni in poenostavljeni kriterij izenačevanja možnosti, saj bi bilo treba upoštevati tudi oddaljenost študenta od kraja šolanja, predvsem pa se kaže krivično določilo, da se pri ugotavljanju cenzusa upoštevajo tudi socialni dodatki kot npr. otroški dodatek. Dogajalo se bo, da bodo socialno ogroženi sicer prejeli otroški dodatek, vendar ne bodo imeli pravice do štipendije. V skrajnih primerih se bo dogajalo, da bodo ti v slabšem položaju kot tisti, ki otroškega dodatka in drugih socialnih korektivov (družinska pokojnina in podobno) ne bodo prejeli.

K 18. členu:

Doda se nov 3. odstavek, z naslednjim besedilom:

"Dohodki iz tretje alineje 16. člena tega zakona, se znižajo za posebno osebno olajšavo, določeno v 3. odstavku 113. člena Zakona o dohodnini."

Obrazložitev:

Glede na dejstvo, da je eden izmed pglavitnih ciljev predloga zakona o štipendiranju zmanjševanje obsega študentskega dela, bo besedilo člena zakona doseglo nasproten učinek oziroma začaran krog.

Študent, ki je imel v letu X določen obseg dohodkov iz naslova študentskega dela, v letu X+1 do štipendije ne bo upravičen, čeprav v tem letu, v kolikor bi dobil štipendijo, ne bi opravljal študentskega dela v takem obsegu.

Trenutno pravilnik o štipendiranju ureja, da se prihodek iz naslova študentskega dela ustrezno zniža za posebno olajšavo, določeno z zakonom o dohodnini.

K 48. in 49. členu:

Prvi odstavek 48. člena zakona se spremeni tako, da se glasi:

" (1) Štipendijsko razmerje pri državni štipendiji ali Zoisovi štipendiji miruje, štipendija za tekoče šolsko oziroma študijsko leto pa se ne izplačuje štipendistu, če:

- ni izdelal letnika, dovoljen pa mu je ponoven vpis v isti letnik, razen če letnika ni izdelal zaradi dokazanih opravičljivih zdravstvenih razlogov ali zaradi starševstva,
- dohodek na družinskega člana štipendista, ki prejema državno štipendijo, presega cenzus za pridobitev štipendije,
- štipendist, ki prejema Zoisovo štipendijo, ni dosegel učnega uspeha oziroma povprečne ocene, kot je določena za pridobitev te štipendije, razen, če je, v obdobju dveh let, dosegel izjemni dosežek iz drugega odstavka 24. člena tega zakona,
- štipendist, ki prejema Zoisovo štipendijo, ne izkaže izjemnih dosežkov v skladu s tretjim odstavkom 24. člena tega zakona,
- ne izpolni obveznosti iz drugega odstavka prejšnjega člena. "

Obrazložitev:

Z amandmajem se želi izogniti nejasnostim prej predlagane dikcije členov. Takšno besedilo jasno določa, kdaj štipendija Zoisovemu štipendistu miruje in kdaj preneha. Hkrati smo izključili obveznost Zoisovega štipendista, ki je štipendijo pridobil na podlagi visokega povprečja in pozitivnega mnenja, da mora, kljub visokemu povprečju, doseči izjemen dosežek.

Izpusti se sedma alineja 49. člena.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije dr. Janvit Golob.

Mnenje komisije za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o detektivski dejavnosti** - skrajšani postopek, EPA 1408

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 72. seji, dne 23. maja 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o detektivski dejavnosti EPA 1408 - IV (ZDD-C), ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Generalni direktor Direktorata za policijo in druge varnostne naloge mag. Srečko Jarc iz Ministrstva za notranje zadeve je pojasnil, da Vlada RS predlaga spremembo zakona o detektivski dejavnosti, ker je določba, da detektivi ne smejo opravljati nalog za državne organe in politične stranke omejujoča. Kljub temu, da je v obstoječem predpisu določeno, da smejo detektivi pridobivati informacije o disciplinskih kršitvah (sedma alineja 9. člena), se s spremembo 9. člena ZDD eksplicitno in jasno določi, da smejo detektivi kontrolirati morebitne zlorabe bolniških odsotnosti in neupravičenih zahtevkov po povračilu stroškov prevoza na in z dela. S spremembo 13. člena ZDD pa se omogoča, da detektivi za državne organe izjemoma opravljajo detektivsko dejavnost. Gre za naloge, ki ne sodijo med upravne naloge državnih organov, temveč izvirajo iz delovno pravnih razmerij med državo kot delodajalcem in zaposlenimi v državni upravi. Določa se, da smejo detektivi za državne organe opravljati kontrolo upravičenosti (zlorab) bolniških odsotnosti in kontrola zlorab upravičenosti do povračila prevoznih stroškov. Predlagatelj meni, da bi bilo na tak način mogoče ugotovljene kršitve sankcionirati oziroma preprečiti zgoraj navedene zlorabe.

Člani komisije na predlog zakona niso imeli pripomb, zato so ga soglasno **podprli**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o kakovosti in varnosti človeških tkiv in celic, namenjenih za zdravljenje - druga obravnava, EPA 1397

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na svoji 64. seji, dne 31. 5. 2007, obravnavala predlog zakona o kakovosti in varnosti človeških tkiv in celic, namenjenih za zdravljenje, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je bila seznanjena s pripombami in amandmaji Društva za celično in tkivno inženirstvo Slovenije, na katere je podal komentarje in obrazložitve Zavod Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv Slovenija-transplant, s pripombami Zavoda Republike Slovenije za transfuzijsko medicino ter s pripombami in amandmaji Educella, d.o.o., Letališka 33, Ljubljana.

Komisija je bila seznanjena tudi z mnenjem Zakonodajno-pravne službe Državnega zbora Republike Slovenije.

Komisija obžaluje, da Zavod Republike Slovenije za transfuzijsko medicino in Društvo za celično in tkivno inženirstvo Slovenije svojih stališč nista uskladila v fazi nastajanja predloga zakona.

Komisija se do posameznih amandmajev ni opredelila, je pa poudarila, da mora predlagatelj ponovno proučiti Direktivo 2004/23/ES o zagotavljanju kakovosti in varnosti človeških celic in tkiv in spremeniti ali črtati posamezne člene predloga zakona, na kar sta konkretno in utemeljeno opozorila tudi Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora in Zavod Republike Slovenije za transfuzijsko medicino.

Ta direktiva namreč že v svoji preambuli navaja, naj se dejavnosti na področju uporabe celic in tkiv ne sme mešati s področjem presaditve organov. Namen Direktive 2004/23/ES je namreč uvesti preglednost, kakovost in varnost v ustanove, ki izvajajo dejavnosti, povezane z uporabo celic in tkiv. Predlog zakona ne loči dovolj jasno in dosledno med odvzemanjem in darovanjem organov mrtvih dajalcev s celičnimi terapijami, ki so nekaj povsem drugega.

Komisija nadalje poudarja, da predlog zakona izjemno omejuje vrsto dejavnosti na področju celičnega zdravljenja in prejudicira prihajajočo direktivo EU o presajanju organov, ki je šele v nastajanju. To področje je v Sloveniji razmeroma dobro urejeno z zakonom o odvzemu in presaditvi delov človeškega telesa zaradi zdravljenja.

Komisija je opozorila tudi na problem nadzora pri pridobivanju, testiranju, obdelavi, shranjevanju, dodeljevanju in razdeljevanju tkiv in celic, saj je iz predloga zakona razvidno, da bo Zavod Republike Slovenije za presaditve organov in tkiv Slovenija-transplant opravljal odvzemanje in darovanje organov in bo hkrati opravljal tudi nadzorno funkcijo (nadzoroval bo samega sebe), kar pa predstavlja velik konflikt interesov. Pri tako pomembnem področju, kot sta odvzem in presaditev delov človeškega telesa, bi morala država sama oziroma Ministrstvo za zdravje opravljati nadzor nad temi dejavnostmi. V kolikor pa se je odločila podeliti izvajanje določenih nadzornih funkcij zunanjemu izvajalcu, pa jih mora dati tistim organizacijam, ki bodo zadostile vnaprej predpisanim kriterijem zahtevanih strokovnosti in usposobljenosti.

Predlog zakona omejuje tudi vrsto dejavnosti na področju celičnega zdravljenja, saj bodo odvzem, darovanje ter dodeljevanje tkiv in celic vezani samo na javno zdravstveno službo. To dejavnost so v Sloveniji že več kot deset let opravljala mala in srednja podjetja ter univerze in inštituti, ki se ne bodo mogla več ukvarjati z znanstvenim ter aplikativnim razvojem tkivnega inženirstva in celičnega zdravljenja.

Predlog zakona ustvarja tudi neenake pogoje za izvajanje dejavnosti v Sloveniji, saj jo bodo lahko opravljali samo javni zavodi, medtem ko bodo tkiva in celice v slovenski prostor lahko dobavljale tuje zasebne in javne tkivne ustanove.

Komisija predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da predlog zakona popravi v skladu s prvim odstavkom 6. člena Direktive 2004/23/ES in omogoči izvajanje dejavnosti v ustanovah, ki jih za ta namen imenuje Agencija in jim izda dovoljenje.

* * *

Za poročevalko je bila določena članica komisije Petra Kersnič.

Mnenje komisije za malo gospodarstvo in turizem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gostinstvu - druga obravnava, EPA 1414

Komisija za malo gospodarstvo in turizem je na svoji 29. seji, dne 6. junija 2007, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o gostinstvu (ZGos-C), ki ga je v parlamentarno proceduro vložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je v razpravi poudarila, da je potrebno zagotoviti enake pogoje poslovanja vsem subjektom, ki se ukvarjajo z gostinstvom. Dosedanji zakon o gostinstvu je namreč v 15. členu določal, da lahko kmetom pristojne upravne enote lokalne skupnosti izdajo dovoljenje, da lahko poleg doma pridelane hrane in pijače nudijo gostom tudi drugod kupljene jedi in pijače. Dogaja se, da na izletniških kmetijah, v vinotočih, v "osmicah" in na planšarijah prodajajo v trgovini kupljeno hrano in pijačo brez ustreznega nadzora, kar je velikokrat pripeljalo do resnih situacij (zastrupitve s hrano), v katerih ni bilo mogoče določiti odgovorne osebe.

Komisija ugotavlja, da imajo sosednje države za gostinstvo in kmetije natančno opredeljene statusne oblike in konkretno določeno ponudbo v okviru gostinske dejavnosti in v okviru dopolnilne dejavnosti na kmetiji. To problematiko je Obrtna zbornica Slovenije podrobno obrazložila v amandmaju **k 8. členu** predloga zakona, ki ga je posredovala Odboru Državnega zbora Republike Slovenije za gospodarstvo.

Komisija ta amandma podpira in predlaga Odboru državnega zbora za gospodarstvo, da ga povzame.

Amandma k 8. členu:

V 8. členu se doda tretji odstavek, ki se glasi: "**Črta se tretji odstavek 15. člena.**".

Komisija je bila seznanjena z amandmaji poslanskih skupin SDS, SLS, NSi in DeSUS-a k 2., 6., 8. in 15. členu predloga zakona, katere **ne podpira**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Anton Kampuš.

Mnenje komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k informaciji o vlogah za oblikovanje in dodelitev lovišča lovskim društvom

---

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 51. seji, dne 6. 6. 2007, obravnavala informacijo o vlogah za oblikovanje in dodelitev lovišča LD Kokra, LD Preddvor in LD Strelavec, ki so jih navedena lovška društva dostavila Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Zavodu za gozdove Republike Slovenije dne 4., 9. in 19. aprila 2007 ter zahtevo za vrnitev dela gojitvenega lovišča Medved Lovski družini Smuk Semič.

Uvodoma je predsednik komisije izpostavil vprašanje, ali so ta gojišča s posebnim namenom potrebna ali ne; pričakovati je bilo, da se bodo ta gojišča s posebnim namenom sčasoma razformirala in dala v upravljanje lovskim društvom. Vedno pa je bil odgovor, da je to stvar zakonskih določb, sedaj ko pa se predlaga sprememba zakona o divjadi in lovstvu, pa je priložnost, da se najde rešitev oziroma zakonska podlaga, ki bi omogočila vrnitev lovišč lovskim družinam. Poleg tega vsa ta leta ni bila opravljena nobena študija ali analiza, ali so ta lovišča s posebnim namenom resnično potrebna.

Generalni direktor Direktorata za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo pri Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je pojasnil, da je razlog za predlog sprememb zakona o divjadi in lovstvu odločitev Ustavnega sodišča, kjer zakonodajalec mora spremeniti dva člena; 68. člen zakona, ki govori o loviščih s posebnim namenom pa se ne odpira, čeprav sami predlagajo, da je tudi predlog sprememb, vendar pod pogojem, da se opravi široka javna razprava in doseže splošen družbeni konsenz. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je pomagalo, da se določena razmerja uredijo (sporazumni dogovor med loviščem s posebnim pomenom Kozorogom in LD Krvavec, LD Šenčur ter Zavodom za gozdove Republike Slovenije). Poskusili bodo še z ostalimi lovskimi društvi, da se dogovorijo, pri čemer naj bi lovišča s posebnim namenom bolj sodelovala z lokalnimi skupnostmi oziroma oblastmi.

Direktor Zavoda za gozdove Republike Slovenije je prisotne informiral, da je zavod z uveljavitvijo novega zakona o divjadi in lovstvu leta 2004 dobil v upravljanje šest lovišč s posebnim namenom in so kot upravljavci še posebej izpostavljeni, prizadevajo pa si jih vrniti lokalnim skupnostim. Dogovarjajo se trenutno z LD Krka Goričko in verjamejo, da bodo kmalu dosegli dogovor. Zelo se tudi trudijo, da bi sprotno poplačali škodo po divjadi prizadetim.

Glede sprememb meja pa so še v težjem položaju; letos so jih pregledali in dali obrazložitev Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano. Na osnovi tega je ministrstvo odgovorilo LD Preddvor in LD Kokra. Tam, kjer spreminjanje meja lovišča posega v delitev lovišča, ni strinjanja Zavoda za gozdove Republike Slovenije, kjer pa gre za nadaljevanje zakonskih določil iz leta 2004 (Kozorog) pa je bila meja spremenjena. Če bo izražena volja za spreminjanje meja na obrobjih lovišča, bodo sprejemljivi za spremembe, ne pa tudi za grobo spreminjanje meja. Za to, kar je postavilo za okvir sprememb zakona ministrstvo, je potrebna širša obravnava in daljši čas. Vsa območja in lovišča niso enako pomembna; postavljeni so strokovni okvirji in v zakonski del upravljanja. Ključna vloga ni odvisna od Zavoda za gozdove Republike Slovenije, temveč je osnovni problem na strani lastnika, na območju, kjer je lovišče.

Strokovne opredelitve oziroma podlage za ustanovitev lovišč s posebnim namenom je Zavod za gozdove Republike Slovenije posredoval Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano dne 26. 3. 2007 kot osnovo za pripravo sprememb predloga zakona. Ocenil je, da je ob predaji lovišč s posebnim namenom Zavodu za gozdove bila narejena prava poteza oziroma izbrana prava pot.

Predstavniki Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije pa je menil, da bi bilo potrebno lastnikom dati večjo možnost vpliva in lokalnim skupnostim pri upravljanju z lovišči s posebnim namenom. Pozval je vse vpletene, naj se dogovorijo v obojestransko zadovoljstvo (lovska društva, ministrstvo, Zavod za gozdove Republike Slovenije).

Po obrazložitvi vlog predstavnikov lovskih društev, ki so jih le-ti že dostavili Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Zavodu za gozdove Republike Slovenije, so člani komisije v razpravi menili, da je dodelitev lovišč politična odločitev, za kar ni potrebna sprememba zakona. Vlada Republike Slovenije ima že sedaj vse zakonske možnosti, da odloči, kar ji omogoča tretja alineja 7. člena in 8. člen zakona o divjadi in lovstvu. Poleg tega je prevladalo prepričanje, da bi tudi državna lovišča morala plačevati koncesijo, od katere pripada državi 60 %, občinam pa 40 %. Zakonodajalec naj naredi maksimalen napor, saj v nasprotnem ne bo efekta, če ministrstvo ne bo upoštevalo bistvenih pripomb pri spremembi zakona. Zakon mora biti sprejemljiv za današnji čas in za današnjo družbeno ureditev; ministrstvo naj vložiti maksimalni napor za transparentnejšo pot, ki bo širše sprejemljiva.

Generalni direktor Direktorata za gozdarstvo, lovstvo in ribištvo je poudaril, da so koncesnine razporejene enakomerno na lovne površine v Republiki Sloveniji in da se 7. in 8. člen veljavnega zakona nanašata na ustanovitev novih lovišč in tudi s spreminjanjem meja, v dogovoru z Zavodom za gozdove Republike Slovenije in lovskimi društvi se da marsikaj urediti.

V odgovoru na nekatera postavljena vprašanja članov komisije pa je direktor Zavoda za gozdove Republike Slovenije pojasnil, da se lovišča v upravljanju Zavoda za gozdove financirajo z opravljanjem lovske dejavnosti, brez proračunskih sredstev. Navedel je primer lovišča Kompas Peskovci, ki več let ni mogel plačevati škod, vse dokler jih ni začel upravljati Zavod za gozdove Republike Slovenije. Pričakuje, da bodo na področju Kompas Peskovci kmalu dosegli dogovor, saj so rokovno opredeljeni. Glede lovišča s posebnim namenom Medved pa je dejal, da je Zavod za gozdove Republike Slovenije tisti, ki najbolj sprejema ukrepe in jih tudi izvršuje ter vrši posege v lovišču Medved. Pozdravljajo vsako dogovarjanje med lovskimi društvi in Zavodom za gozdove Republike Slovenije v okviru možnega dogovora, vendar s pogojem, da je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano seznanjeno sproti.

Po razpravi je komisija sprejela naslednja s k l e p a :

1. Komisija se je seznanila z vlogami za oblikovanje in dodelitev lovišč LD Kokra, LD Preddvor in LD Strelovec, ki so jih dostavili Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo

in prehrano in Zavodu za gozdove Republike Slovenije ter zahtevo za vrnitev dela gojitvenega lovišča Medved lovski družini Smuk Semič

2. Komisija navedene vloge **podpira** ter hkrati poziva ministra za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Zavod za gozdove Republike Slovenije, da se do teh vlog opredeli, čim prej sprejme odločitev in odgovori, ali podpira dogovor, ki je možen v okviru meja, ki jih določa zakon o divjadi in lovstvu.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Prvi dostavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR GEODETSKE UPRAVE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede popisa nepremičnin

---

Geodetska uprava Republike Slovenije v zvezi z vprašanji državnega svetnika Jožeta Ilca z dne 24.4.2007 glede popisa nepremičnin odgovarja:

1. Ali poteka popis nepremičnin v skladu s predvidenim načrtom? V kolikor obstajajo odstopanja in zamuda, kje so vzroki in kdo bo plačal stroške škode, ki bo z zamudo popisa nastala?

Zakon o evidentiranju nepremičnin - ZEN (Uradni list RS, št. 47/06) določa, da se razgrnitev podatkov o stavbah in delih stavb oziroma "popisa nepremičnin" izvede po programu, ki ga sprejme Vlada Republike Slovenije.

Vlada Republike Slovenije je sprejela "Program razgrnitve in obdelave podatkov o stavbah in delih stavb" na 81. redni seji dne 06.07.2006, spremembe in dopolnitve tega programa pa na 110. redni seji dne 22.02.2007.

Popis nepremičnin poteka v skladu s spremenjenim in dopolnjenim programom razgrnitve podatkov o stavbah in delih stavb, ki je zamaknil roke dokončanja terenske razgrnitve podatkov do 30.6.2007, terenske razgrnitve za ugotavljanje napake v razgrnitvi in naknadno ugotavljanje manjkajoče objekte do 31.08.2007 ter zaključek obdelave podatkov razgrnitve z vpisom v register nepremičnin do 17.9.2007.

Predvidevamo, da bomo veliko večino aktivnosti izvedli do planiranega roka. Na podlagi do sedaj izvedenih aktivnosti (85,70% predanih obrazcev za popis popisovalcem ter 63,24% dejansko popisanih stavb in delov stavb) lahko z veliko zanesljivostjo ocenimo časoven potek zaključevanja projekta. Razen na Primorskem in za poslovne stavbe na območju Ljubljane bo popis nepremični zaključen v predvidenem roku. Za navedena območja pa bo treba popis nepremičnin podaljšati, vsekakor pa bomo v omenjena območja vključili resurse iz drugih območij, ki bodo popis zaključili v roku, vse z namenom, da popis nepremičnin tudi na območju Kopra in Ljubljane čimprej zaključimo.

Na vprašanje, kdo bo plačal stroške škode, ki bo z zamudo popisa nastala, ne moremo odgovoriti, saj državni svetnik ni pojasnil, kaj je zanj "škoda", ki bi nastala. Po našem mnenju do nje sploh ne more priti, saj je namen popisa nepremičnin pridobiti čimveč kvalitetnih podatkov o stavbah in delih stavb v RS, torej popis vsake stavbe in vsakega dela stavbe v RS lahko prinese le "korist" za evidence nepremičnin in njihove uporabnike, ne pa škode.

Po vzpostavitvi registra nepremični in po izvedenem množičnem vrednotenju nepremičnin bodo lastniki nepremičnin prejeli obvestilo o vrednosti nepremičnine, kjer bodo lahko ponovno preverili podatke, potrebne za pripis vrednosti nepremičnine, in s tem izboljšali kakovost podatkov.

2. Kakšne bodo pravne posledice, če popis konkretne nepremičnine ne bo opravljen?

Zakon o evidentiranju nepremičnin - ZEN (Uradni list RS, št. 47/06) v 154. členu določa, kdo mora v popisu zagotoviti podatke o stavbi ali delu stavbe: "Podatke o stavbi oziroma delu stavbe mora posredovati lastnik stavbe ali dela stavbe iz prvega odstavka 154. člena ZEN oziroma v primeru solastnine ali skupne lastnine eden od solastnikov oziroma skupnih lastnikov, uporabnik stavbe ali dela stavbe iz drugega odstavka 154. člena ZEN, uporabnik stavbe ali dela stavbe oziroma upravnik stavbe iz petega odstavka 156. člena ZEN (v nadaljevanju: zavezanec za posredovanje podatkov). Prav tako ZEN v prvem odstavku 157. člena določa, da če je stavba ali del stavbe v solastnini ali skupni lastnini, se v register nepremičnin evidentirajo podatki o stavbi ali delu stavbe, pridobljeni z razgrnitvijo, na podlagi popisnega obrazca, ki vsebuje popolne podatke, ne glede na čas prejema popolnih podatkov.

Če popis konkretne nepremičnine ne bo opravljen - t.j. če Geodetska uprava Republike Slovenije v roku 15 dni (kot to določa tretji odstavek 156. člena ZEN) ne bo prejela podatkov o konkretni nepremičnini, bo (lahko) geodetskemu inšpektorju predlagala kaznovanje kršitelja za prekršek zaradi neposredovanja podatkov o stavbah ali delih stavb oziroma podatkov o številki stanovanja iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 126. člena ZEN. Kršitelj oziroma subjekt kaznovanja za prekršek po 1. ali 2. točki prvega odstavka 126. člena ZEN je zavezanec za posredovanje podatkov.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca glede povračila škode kmetom za naravne nesreče (suša, toča, mrzal)

V zvezi z vprašanji državnega svetnika gospoda Jožeta Ilca, ki smo ju prejeli dne 26.4.2007, glede izplačila državne pomoči za škodo po naravnih nesrečah v kmetijstvu v letu 2006 in pravočasnostjo njihovega izplačila, kateri je Državni svet Republike Slovenije obravnaval na svoji 53. seji, dne 25.4.2007, vam posredujemo naslednji odgovor.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na osnovi sklepa Vlade Republike Slovenije, ki ga je ta sprejela na svoji 105. seji, dne 18.1.2007, pripravilo Program odprave posledic škode v kmetijstvu po naravnih nesrečah v letu 2006 (izvajanje v letih

2007 in 2008). Program je Vlada Republike Slovenije obravnavala in sprejela na svoji 119. redni seji, dne 26.4.2007 in s sklepom določila, da bo za odpravo posledic neurij in suše, ki so v letu 2006 prizadele kmetijstvo, iz sredstev republiške rezerve namenila državno pomoč v višini 28% ocenjene višine škode, kar znaša 12.335.080 evrov (2.955.978.460 tolarjev). Sredstva se bodo zagotovila v dveh proračunskih letih, in sicer letno v višini 6.167.540 evrov, pri čemer se lahko v skladu z razpoložljivimi sredstvi Rezerve Republike Slovenije in v skladu s Programom odprave posledic škode v kmetijstvu po naravnih nesrečah v letu 2006, v letu 2007 izplačajo tudi nad to višino.

Glede odprave posledic škode po toči v tekoči kmetijski proizvodnji pa se državna pomoč zagotavlja v obliki sofinanciranja zavarovalnih premij pri zavarovanju posevkov in plodov pred nevarnostjo toče.

Vlada Republike Slovenije je naložila Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvu za finance, da zagotovita vse potrebno za dodelitev pomoči upravičencem kot državno pomoč po Zakonu o odpravi posledic naravnih nesreč (Uradni list RS, št. 114/05 - uradno prečiščeno besedilo).

Agencija RS za kmetijske trge in razvoj podeželja, ki v skladu z veljavno zakonodajo izvede vse postopke za določitev višine državne pomoči in njeno izplačilo, bo te postopke izvedla tako, da bo 21.204 upravičencev prejelo državno pomoč za škodo po naravnih nesrečah v letu 2006 (odločbe in prvi del izplačila), v skladu s sprejetim programom in s sprejetim sklepom Vlade Republike Slovenije, predvidoma do konca junija letos.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede čakalne dobe za izvajanje postopkov oploditve z biomedicinsko pomočjo (OBMP)

Kot odgovor na vaš dopis št. 542-10/99-2/9 z dne 25. 04. 2007, vam posredujemo naslednje pojasnilo:

Možnost uporabe najsodobnejših postopkov diagnosticiranja in zdravljenja neplodnosti so slovenske državljanke dobile že z zakonom iz leta 1977. Od takrat dalje beležimo hiter razvoj minimalno invazivnih endoskopskih posegov, na drugi strani pa tudi različnih postopkov OBMP v Sloveniji. Novi zakon iz 2000 je še dodatno natančno opredelil zdravljenje neplodnosti in že v naslovu govori o tem in tako pravilno umešča postopke OBMP kot nadaljevalno in komplementarno zdravljenje. Torej zdravljenje s postopki OBMP nikakor ne predstavlja konkurenčnega zdravljenja vzročnemu zdravljenju. Minimalno invazivno kirurško zdravljenje in postopki OBMP se med seboj dopolnjujejo in nadgrajujejo. Pri izbiri postopkov zdravljenja zato nikakor ne bi smeli,

poleg strokovnih, dopustiti prevlade ekonomskih razlogov ter dopustiti prevlade potrošniške miselnosti nad medicinsko logiko vzročnega zdravljenja.

OBMP postopke lahko uporabimo praktično pri vseh oblikah neplodnosti, vendar ne gre pozabiti, da smo v času hitrega razvoja medicine razvili tudi postopke malo invazivnega kirurškega zdravljenja, ki zahtevajo najkrajšo hospitalizacijo. Metode OBMP so in morajo ostati le dopolnilne metode minimalnim kirurškim posegom in ostalim oblikam zdravljenja neplodnosti, torej predstavljajo skrajno in zadnja obliko zdravljenja neplodnosti. S kakovostnim kirurškim zdravljenjem mnogim ženskam omogočimo naravno zanositev, hkrati pa odstranimo bolezenske spremembe, ki negativno vplivajo na zdravje in počutje žene. Državi s tem prihranimo nepotrebno velike stroške za OBMP postopke. Podobno bi bilo pri zdravljenju blage moške neplodnosti nespametno opustiti postopke vse bolj uspešne intrauterine osemenitve, katere prednost je nizka cena, hkrati pa tudi neinvazivnost postopka.

Podatke o delu slovenskih centrov za OBMP redno zbiramo od leta 1983 dalje. Od leta 1999 pa podatke posredujemo tudi v evropski register za IVF. Na osnovi teh poročil lahko rečemo, da so rezultati naših treh centrov primerljivi z rezultati razvitih EU držav, na kar smo ponosni.

Zavedamo se, da kontrola poročanja na področju OBMP kljub navedenemu še ni v celoti zadovoljiva. Predvsem je težko pripraviti vprašalnik, ki bi vključeval uspešnost tako kirurškega zdravljenja kot zdravljenja z OBMP postopki. Pretirana usmerjenost samo v doseganje čim višje stopnje nosečnosti bi lahko povzročila tudi nekritično tekmovalnost med centri, ki opravljajo OBMP. Začeli bi se namreč izogibati bolnicam z slabšimi možnostmi zanositve. To so pacientke, ki potrebujejo običajno visoke odmerke hormonov (torej za center pomenijo finančno obremenitev), hkrati pa mu znižujejo stopnjo nosečnosti.

Kljub navedenemu smo na Ministrstvu za zdravje predlagali, da se vprašalnik izpopolni in priredi v obliko obrazca, s katerim poročamo v EU register. Predlagali smo tudi sprotno vključevanje in spremljanje OBMP postopkov. Želimo, da bi bili rezultati dela med posameznimi centri primerljivi tudi po indikacijah, po katerih centri vključujejo bolnice v OBMP postopke.

Na osnovi zadnjih evropskih poročil lahko ocenimo, da vsi trije slovenski centri za OBMP delujejo uspešno, kljub temu pa velja poudariti, da se morajo v prihodnosti vsi centri prizadevati za zmanjšanje dvoplodne nosečnosti, ki je večkrat povezana z komplikacijami tako pri materi kot otroku in s tem neprimerljivimi stroški. Po oceni stroke na Nizozemskem predstavlja prav zaradi navedenega porod dvojčkov iz OBMP zaradi nedonošenosti in stroškov intenzivne terapije za državo za 10.000 EUR višji strošek. V obravnavi je že predlog za 6 ciklusov pri mlajših ženskah, ki bi se prostovoljno odločile za prenos enega zarodka. S programom elektivnega prenosa enega zarodka v postopku OBMP, podprtim z uspešnim zamrzovanjem zarodkov, bi lahko zmanjšali iatrogene dvoplodne nosečnosti in s tem tudi stroške.

V zvezi s pripombami oziroma očitki bi rad poudaril opazen napredek v sodelovanju MZ z posameznimi centri. V Ljubljani začno z UZ pregledi in odvzemi krvi pred pričetkom delovnega časa, tako da omogočijo pacientkam reden prihod na delo. Drugi izpostavljeni očitek v Ljubljani glede neprimerne naročanja, so v letu 2006 odpravili. Trenutno glede naročanja ni pritožb. Priznajo pa, da so pogoji tako za pacientke kot za zaposlene še vedno slabi, vendar je potrebno povedati, da je že narejen projekt za obnovo laboratorija za OBMP. V letu 2007 bo narejen tudi projekt za klinični del, izvedbena dela pa se bodo pričela v letu 2008, kar je potrjeno v investicijskem načrtu oz. planu KC za leto 2008.

Poleg navedenega smo v letu 2006 uredili tudi financiranje stimuliranih ciklusov, kar je bil pred tem pereč problem (vključena so dodatna finančna sredstva), saj v ceno niso bili vključeni stroški zdravil, ki predstavljajo več kot polovico OBMP postopka.

Ob tem je bilo Mariboru dodeljenih v letu 2005 dodatnih 50 primerov OBMP v višini 25,3 milijona SIT, v letu 2006 pa je mariborska bolnišnica pridobila še dodatnih 43 postopkov, ki pa iz nam neznanih razlogov niso bili opravljeni. Tudi KC - ju smo namenili dodatna sredstva in sicer za razvoj donorskega programa in PGD (predimplantacijska genetska diagnostika). V primeru Maribora gre za rutinske postopke, v primeru Ljubljane pa za uvajanje novih metod zdravljenja.

Kar se tiče donorskih programov naj poudarim, da gre za altruistični program. Imamo 115 darovalcev semen, kar kaže na veliko pripravljenost naših državljanov pri reševanju te problematike (tako je čakanje prejemnic približno 1 leto), za jajčno celico pa je čakanje daljše v povprečju 1,5 do 2 leti. Tu je potrebno še posebej poudariti, da imajo pari možnost odhoda v Prago z refundacijo sredstev ZZZS v višini vrednosti OBMP postopka v Sloveniji.

Podatkov zakaj je v Mariboru dolga čakalna doba nimamo. MZ si bo prizadevalo in zahtevalo uvedbo enotne nacionalne čakalne liste, ki bi razrešila marsikateri problem tudi istočasnega vpisovanja enega para na čakalne liste vseh centrov. Samo tako bi dobili natančno število čakajočih parov. Razporeditev postopkov OBMP med centri bo na osnovi podatkov nato opravila stroka in sicer na osnovi strokovnih in kadrovskih pogojev.

Čakalna doba v Ljubljani je za prvi poseg tri mesece za naslednji pa šest mesecev.

Za zaključek bi rad opozoril ne dejstvo, da naša država iz OZZZ namenja za OBMP veliko sredstev (4. postopke OBMP za vsako rojstvo). V lanskem letu skupno 847 milijonov SIT. Poudarim naj, da samo na Finskem in Danskem namenjajo za te namene enako število postopkov. Hkrati bi želel poudariti, da se rodi 3,6% otrok po postopkih OBMP, kar nas uvršča na drugo mesto v EU, takoj za Dansko.

Glede na sklep Odbora za zdravstvo, ki je obravnaval to problematiko, naj vas obvestim, da smo že pridobili ustrezne podatke iz vseh treh centrov, na osnovi katerih bomo

oblikovali enotno čakalno listo. Poleg tega v Splošnem dogovoru namenjamo dodatnih 350 postopkov OBMP.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07.

ODGOVOR GASILSKE ZVEZE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca glede požarne varnosti Krasa in Istre

---

Z vašim dopisom št. 213-10/91-1/15 smo prejeli v preučitev vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca glede požarne varnosti Krasa in Istre, ki ga je Državni svet Republike Slovenije obravnaval na 53. seji dne 25.4.2007 in ga tudi podprl.

Požare na Krasu in problematiko požarov v naravi smo analizirali na različnih nivojih gasilske organizacije ter na poveljstvu in predsedstvu Gasilske zveze Slovenije. Problematika je bila obravnavana tudi na različnih posvetih in na Štabu Civilne zaščite RS.

Uprava RS za zaščito in reševanje, Gasilska zveza Slovenije in kraške lokalne skupnosti so po požaru leta 2003 sprejele program za reševanje problematike požarov v naravi s poudarkom na dvigu operativne sposobnosti gasilcev za gašenje požarov v naravi.

V ta namen se je organiziral Izobraževalni center v Sežani, v katerem so se organizirale določene oblike usposabljanja, s katerimi smo želeli premostiti praznino, ki je nastala po ukinitvi civilnega služenja vojaškega roka. Tako so poklicni gasilci opravili v Sežani praktični del pouka šolanja za poklicnega gasilca.

Gasilska zveza Slovenije je pripravila 14-dnevni program dežurstva na Krasu. Razpis za dežurstvo na Krasu je bil letos izdan že četrto leto. Odziv na razpis je bil vsako leto velik, vendar se je dežurstvo zaradi ugodnih vremenskih razmer aktiviralo le lani v času velike požarne ogroženosti, ko je bila gasilska desetina na podlagi odredbe poveljnika CZ RS aktivirana v juliju 2006. Člani dežurne desetine so aktivno sodelovali pri gašenju v naravi in odpravljanju posledic. Poleg tega so uspešno zaključili usposabljanje za gašenje požarov v naravi, za delo z motorno žago in za sodelovanje gasilcev pri gašenju požarov s helikopterji..

Zgrajen je bil tudi poligon za usposabljanje gasilcev za gašenje požarov v notranjem požaru, kjer se intenzivno izvajajo tečaji.

V okviru Gasilske zveze Slovenije smo analizirali gasilstvo na Krasu in pripravili smernice za izboljšanje stanja. Načrt zajema predvsem oživljanje delovanja Kraške gasilske zveze in Gasilske zveze Goriške (Nova Gorica), ustanavljanje novih gasilskih društev, kadrovanje mladih v gasilsko organizacijo in načrtno usposabljanje kadrov. Za premostitev problematike na področju opremljenosti gasilskih enot smo v odboru za požarno varnost že četrto leto namenili sredstva za sofinanciranje gasilskih vozil v občinah na področju Krasa. Razširili smo tudi kriterije v razpisu za sofinanciranje gasilske zaščitne in reševalne opreme na opremo, ki se uporablja za gašenje požarov v naravi. Seveda pa e veliko dela prav na domačih gasilskih organizacijah in lokalnih skupnostih, ki morajo v prvi meri same največ narediti za rast gasilske organizacije in

dvig operativne sposobnosti gasilskih enot, saj so obstoječi gasilski kadri preobremenjeni z velikim številom intervencij pri gašenju požarov v naravi.

Požar na Krasu leta 2003 nas je opozoril tudi na problem pokrivanja stroškov, ki jih imajo gasilske enote, ki so iz širšega dela Slovenije pomagale pri gašenju požara, saj domače lokalne skupnosti niso razpolagale z ustreznimi sredstvi za povrnitev stroškov gasilskim enotam iz drugih lokalnih skupnosti, kot jim to določa Zakon o gasilstvu.

Tako smo sprejeli sklep, da se pripravi državni načrt za gašenje velikih požarov v naravi, ki je bil sprejet in po požaru leta 2006 tudi že dopolnjen. Zajema predvsem postopke aktiviranja in vodenja gasilskih enot pri gašenju velikega in zelo velikega požara. Najpomembnejše pri tem pa je, da zagotavlja tudi financiranje stroškov ukrepanja gasilskih enot, ki pomagajo pri gašenju in reševanju izven lokalnih skupnosti, kjer je požar nastal. Načrt se bo smiselno uporabljal tudi pri drugih velikih intervencijah gašenja požara.

Predlagali smo in v izdelavo dobili nalogo za razvoj osebne zaščite opreme gasilca za gašenje požarov v naravi, ki je v zaključni fazi. Na osnovi zaključkov bodo pripravljene standardi za komplet osebne zaščitne opreme za gašenje požarov v naravi.

Pripravljene so tudi smernice za vodenje intervencij gašenja požarov v naravi. K dvigu strokovnosti gasilcev na področju požarov v naravi je prispeval tudi priročnik, ki smo ga izdali.

Letno se izvajajo tudi posveti na temo požarov v naravi, izvedli pa smo tudi učne delavnice.

Kljub vsem aktivnostim pa kraški gasilci še vedno ne bodo kos velikim obremenitvam, ki jih zahtevajo številni požari v sušnem obdobju, saj primorsko gasilstvo še vedno čuti posledice zgodovinskega vpliva fašizma, ki je zatiral delovanje društev. Zato še posebej poudarjamo pomen prostovoljnega gasilstva in pogojev za delovanje tega v zahtevnih pogojih prehoda na tržni sistem. Ker se zavedemo, da se prostovoljno gasilstvo hitro lahko uniči, ponovno pa ga je zelo težko organizirati, smo pri sprejemanju zakonodaje s področja gasilstva opozarjali na neurejen status operativnega gasilca in probleme tega pri odsotnosti z dela.

Kljub velikim prizadevanjem tega problema nov zakon ni rešil, zato obstaja v bodočnosti velika bojazen za padec operativne sposobnosti prostovoljnih gasilskih enot zaradi problema odsotnosti z dela, pa ne le na obalno - kraškem delu, ampak tudi v notranjosti Slovenije.

S tem pa je ogrožen tudi sistem varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, katerega osnovni nosilec je naša gasilska organizacija in njene operativne enote.

Sodoben pristop operativnega delovanja zahteva zadostno število gasilskih enot v čim krajšem času na področju intervencije, zato morajo operativni načrti vključevati načrt aktiviranja večjega števila gasilskih enot iz širšega dela države. Na ta račun lahko zagotavljamo uspešno delovanje gasilskih enot na intervenciji.

To področje je opredeljeno v 37. členu Zakona o gasilstvu, ki govori o tem, da si morajo gasilske enote med seboj pomagati. Pogosta pa se načrtuje mednarodna pomoč, ki je opredeljena v 38. in 39. členu zakona.

Sicer pa je izvajanje take pomoči v Sloveniji relativno redka in se je v širši obliki doslej izvajala le trikrat v primeru požarov v naravi. Prav gotovo se bo mogla izvajati tudi v

bodoče, da bomo s tem zagotavljali ustrezno varnost na Krasu in v drugih delih Slovenije.

Tudi v prihodnje bomo predlagali nove zakonske rešitve za zagotavljanje ustreznega statusa operativnega gasilca in nasploh gasilstva, zato vas prosimo, da boste naše predloge v fazi sprejemanja tudi ustrezno podprli.

V kolikor boste imeli še kakšna vprašanja oziroma potrebovali dodatna pojasnila, vam bomo z veseljem odgovorili.

Vprašanje državnega svetnika Ivana Bukovca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na pobudo državnega svetnika mag. Zlatka Jenka v zvezi z uvedbo novega koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov čez republiko Hrvaško

---

Ministrstvo za zunanje zadeve RS stalno ščiti slovenske gospodarske interese na območju Jugovzhodne Evrope. Tako je vedno nasprotovalo tudi uveljavitvi koridorjev za prevoz nafte in naftnih derivatov čez Republiko Hrvaško, saj povzročajo slovenskim transportnim podjetjem nepotrebne stroške in nekonkurenčnost na trgu.

Med Ministrstvom za zunanje zadeve RS, Ministrstvom za notranje zadeve RS in Ministrstvom za promet RS je bilo do sedaj organiziranih več sestankov, kjer je bila navedena problematika obravnavana. Sklicana so bila tudi zasedanja s predstavniki hrvaških državnih organov, na katerih se je poskušalo doseči odpravo omenjenih koridorjev, vendar se je hrvaška stran temu izmikala oz. v to ni privolila.

Ob uradnem obisku hrvaškega zunanjega ministra Picule dne 6.3.2002 je minister dr. Dimitrij Rupel poudaril negativne učinke, ki so jih hrvaški ukrepi povzročili slovenskemu gospodarstvu ter hrvaško stran opozoril, da bo RS nadaljevala postopke na multilateralni ravni, če se bo izkazalo, da problema ne bo mogoče rešiti bilateralno. Minister Picula je tedaj izrazil izrecen interes RH, da vsa vprašanja, vezana na tranzit z nevarnimi snovmi, uredi z RS na bilateralni ravni.

Med RS in RH so bili v letu 2002 realizirani trije krogi bilateralnih konzultacij na ekspertski ravni (25.2.2002, 18.3.2002 ter 8.5.2002). Na prvem krogu konzultacij je slovenska stran hrvaško seznanila s kršitvami mednarodnih obveznosti, ki jih je RH sprejela. Na drugem krogu konzultacij je bil hrvaški strani vročen slovenski spisek zahtev: takojšnja formalna notifikacija ukrepov pri Odboru za tehnični ovire v trgovini pri WTO; odprava vseh nepotrebnih administrativnih ovir ter uskladitev postopkov na meji z mednarodnimi sporazumi in mednarodno prakso; uvedba brezpogojne nacionalne obravnave blaga in storitev v RH; uskladitev ukrepov z določbami Evropskega sporazuma o mednarodnem cestnem prevozu nevarnega blaga (ADR); odprava pristojbin, ki niso v skladu z mednarodnimi sporazumi in ki pomenijo obdavčitev mednarodnih prevozov; oprava pooblastil kontrolnih organov, ki nimajo zakonske

podlage; uskladitev prevoznih poti z RS; črtanje določb o prepovedi tranzita ter omogočanje dostave vseh vrst blaga po sistemu od vrat do vrat. Tretji krog konzultacij je štel tudi za sestanek v luči 1. odstavka 27. člena Pogodbe o energetske listini, o čemer je bil seznanjen tudi Sekretariat, pristojen za izvajanje te pogodbe v Bruslju. Slovenska stran je na konzultacijah zahtevala: odprtje mejnih prehodov Jelšane/Rupa ter Starod/Pasjak za prevoz vseh nevarnih snovi (vključno z dieslom in bencinom), odpravo administrativnih ukrepov (policijsko spremstvo vozil, tehtanje in vzorčenje) ter jasno opredelitev regulative, ki določa tranzit nevarnih snovi preko ozemlja RH. Hrvaška delegacija se je zavezala, da bo Vladi RH predložila poročilo o dosedanjih konzultacijah in slovenskih zahtevah ter poskušala pridobiti mandat za odgovor s slovensko stranjo.

Slovenija je dne 15.3.2002 na seji Odbora za tehnične ovire v trgovini članice WTO obvestila o hrvaških ukrepih oz. jih opozorila na kršenje 2. člena Sporazuma o tehničnih ovirah v trgovini, ki ureja obveznosti glede notifikacije ukrepov, ki vplivajo na trgovino. Odbor je slovensko izjavo sprejel na znanje. Svet za trgovino z blagom WTO je na seji 22.3.2002 na zahtevo Slovenije obravnaval uradno informacijo RS o hrvaških ukrepih pri tranzitu nevarnih snovi. Slovenska stran je Svet obvestila o tem, da je Hrvaška ukrepe uvedla enostransko in brez uskladitve s sosednjimi državami. Navedene so bile določbe WTO, ki jih Hrvaška s svojimi ukrepi krši. Slovenska stran je opozorila, da gre pri hrvaškem ravnanju za osnovno sistemsko vprašanje pravice posamezne države, da posega v trgovinske odnose drugih držav. Svojo izjavo kot neposredno prizadeta država je na seji sveta za trgovino z blagom podala tudi BIH. Izmed ostalih držav so na seji svoje formalne izjave podali še predstavniki Madžarske Malezije ter Češke (kot predsedujoča Sveta za trgovino z blagom). Hrvaška in Slovenija sta bili povezani, da nadaljujeta dialog ter iskanje rešitev na bilateralni ravni.

Ministrstvo za okolje in prostor RS je dne 18.1.2002 obvestilo Sekretariat Energetske listine o predpisu hrvaške strani, ki je v celoti prepovedal tranzit nafte in derivatov, in zaprosilo za stališče, ali je sprejeti predpis v nasprotju s 7. členom (tranzit) Pogodbe o energetske listini (Ur.l. RS št. 42/97, MP). Sekretariat je analiziral nastalo situacijo in določbe Pogodbe o energetske listini in posredno preko tega zaključil, da je RH kršila določbe Pogodbe. Sekretariat je dne 24.1.2002 poslal poizvedovalno pismo hrvaškemu ministru za gospodarstvo. V času sestanka delovne skupine za tranzit 30. in 31.1.2002 je prišlo na pobudo Sekretariata do razgovora med Sekretariatom, Hrvaško, BIH in Slovenije, na katerem sta Slovenija in BIH predstavili tudi probleme, ki so nastali po uveljavitvi hrvaških ukrepov. Na razgovoru je Sekretariat dokaj jasno predstavil svoje mnenje Hrvaški. Po proučitvi predpisa o koridorjih je Sekretariat 11.2.2002 s svojo analizo stanja seznanil hrvaško ministrstvo za gospodarstvo. Na prošnjo Ministrstva za okolje in prostor je 5.3.2002 prišlo do posebnega sestanka, na katerem je Slovenije dobila izčrpne informacije o postopku arbitraže po 27. členu Pogodbe o energetske listini. Gradiva, ki so bila kot pomoč pripravljena za Slovenijo, so bila na slovensko pobudo predložena tudi Hrvaški in BIH. Problem med Slovenijo in Hrvaško je Sekretariat Energetske listine uvrstil na dnevni red sestanka Delovne skupine za trgovanje 13. in 14.5.2002. Poleg obravnavane problematike na samem sestanku so se predstavniki obeh držav trikrat bilateralno sestali ob asistenci Sekretariata za izvajanje Pogodbe o energetske listini. Slovenska stran je vztrajala na izpolnitvi treh zahtev: odprtje koridorja

Reka - Rupa tudi za naftne derivate, odprtje koridorja Reka - Starod, umik sklepov Vlade RH z dne 24.1.2002.

Sekretariat Energetske listine je na osnovi bilateralnih sestankov 13. in 14. maja poslal obvestilo ministroma, pristojnima za energetiko obeh držav, da se je pričel postopek reševanje spora po 27. členu Pogodbe o energetski listini, ki opredeljuje način reševanja spora s pomočjo arbitraže, in da se vse bilateralne aktivnosti od 8.5.2002 dalje odvijajo v smislu 1. odstavka navedenega člena. Hrvaškemu ministru, pristojnemu za energetiko, je poslal tudi prošnjo za pojasnilo o pravnem statusu ukrepov za nadzor transporta nevarnih snovi.

V okviru Ekonomske komisije ZN za Evropo (izvajanje ADR) je v času od 18.-21.2.2002 potekale zasedanje Odbora za promet, na katerem je Slovenija članice Evropskega sporazuma o mednarodnem prevozu nevarnega blaga (ADR) obvestila o naravi hrvaških ukrepov. Odbor je slovensko obvestilo sprejel na znanje. Na zasedanju Delovne skupine za prevoz nevarnega blaga (WP. 15), ki je potekalo od 13. do 17. maja 2002 v Ženevi, je slovenska stran obvestila, da RH z novim Odlokom o določitvi cest (NN št. 27/02) načelno ne krši (več) Evropskega sporazuma o mednarodnem cestnem prevozu nevarnega blaga (ADR), da pa so predpisi na področju prevoza nevarnega blaga še vedno zelo netransparentni.

Ministrstvo za zunanje zadeve RS je od Ministrstva za morje, turizem promet in razvoj RH pridobilo podatke o tem, da RH pripravlja nov Zakon o prevozu nevarnih snovi, ki naj bil začel veljati 1.1.2008. V pripravi je tudi sprememba odloka o cestah po katerih motorna vozila lahko prevažajo nevarne snovi. Sprememba tega odloka naj bi bila objavljena v hrvaškem uradnem listu v začetku junija 2007.

Ministrstvo za zunanje zadeve RS si bo še naprej prizadevalo ščititi interese slovenskih transportnih podjetij na Hrvaškem. Ministrstvo bo napovedane spremembe hrvaške zakonodaje pozorno spremljalo ter jih po dokončni uveljavitvi preučilo z namenom ugotovitve njihove skladnosti z interesi Republike Slovenije. Predlagane spremembe hrvaške zakonodaje bo preučilo tudi z vidika skladnosti z *acquisom* ter v primeru odstopanj na to opozorilo v procesu pristopnih pogajanj Hrvaške k Evropski uniji.

Vprašanje državnega svetnika mag. Zlatka Jenka je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na pobudo Komisije državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano v zvezi z ohranitvijo veletržnice v Ljubljani

---

V zvezi s **pobudo Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano**, glede ohranitve Veletržnice v Ljubljani, ki smo jo prejeli 26.4.2007, Vam posredujemo naslednji odgovor:

Urejanje prodaje blaga na veletržnicah sodi v pristojnost Ministrstva za gospodarstvo, ki je pristojno za zakonodajo s področja trgovinske dejavnosti. Zato Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano nima pristojnosti in tudi ne možnosti, da predlaga ukrepe za ohranitev Veletržnice.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je pristojno za izvajanje ukrepov tržno cenovne politike, strukturne politike in politike razvoja podeželja. Slovenija izvaja vse dovoljene in sprejete ukrepe, s čemer zagotavlja primerljive pogoje gospodarjenja s pogoji v drugih državah članicah.

Trženje doma pridelanega sadja in zelenjave poteka na slovenskem trgu pod vplivom nekaterih specifičnih dejavnikov, ki so povzročili, da se še ni razvila občutnejša potreba po oblikovanju večjih organiziranih oblik stališča med ponudbo in povpraševanjem (veletržnice), kot jih poznajo drugod po EU. Za Slovenije je še vedno značilna majhna in razdrobljena pridelava zelenjave, deloma to velja tudi za sadje, ki se še vedno v precejšnji meri trži neposredno, bodisi h končnemu potrošniku, bodisi k veletrgovskim verigam (Spar, Mercator, Tuš). To hkrati objektivno zmanjšuje potrebo pridelovalcev po intenzivnejšem združevanju zaradi skupnega in enotnega nastopa na trgu s sadjem in zelenjavo, kar dokazuje tudi dejstvo, da v Sloveniji trenutno nimamo priznane organizacije pridelovalcev sadja in zelenjave. Zlasti pri sadju prevzemajo pomembno vlogo sorazmerno moderne hladilnice pri pomembnejših pridelovalcih sadja, ki omogočajo skupno skladiščenje in tudi pripravo sadja za trg.

Ocenjujemo, da učinki vstopa Slovenije v EU na trgu s sadjem in zelenjavo še niso povsem vidni. Na drugi strani je za slovenski trg s sadjem in zelenjavo značilna zelo koncentrirana trgovina na drobno, kjer gre okoli 45 odstotkov prometa preko treh največjih trgovcev. Koncentriran je tudi uvoz, ki ga obvladuje le nekaj družb.

Z uveljavitvijo predvidene reforme tržne ureditve EU za sadje in zelenjavo se bodo razmere nedvomno zaostrole tudi na slovenskem trgu, kar bo trajalo hitreje in učinkovitejše uveljavljanje ukrepov za povečevanje konkurenčnosti slovenskih pridelovalcev sadja in zelenjave. Med te ukrepe sodijo zlasti usmeritev v kakovost pridelkov, specializacijo pridelave, združevanje za nastop na trgu in učinkovitejše trženje.

Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano meni, da obstaja javni interes v primeru zagotavljanja ustrezne infrastrukture za učinkovito trženje doma pridelanega sadja in zelenjave. Sedanja razdrobljenost domače pridelave in tudi prodaje nedvomno

terja na eni strani boljše povezovanje pridelovalcev za enotnejši nastop na trgu ter na drugi strani možnost učinkovitega trženja, tudi preko tržnic.

Ocenjujemo, da bi bila uresničitev omenjenega javnega interesa mogoča s tem, da zainteresirani partnerji (lahko so javni in zasebni z različnimi lastniškimi deleži) oblikujejo ustrezno obliko gospodarske družbe in pripravijo konkreten projekt veletržnice, ki bo zadostil tudi specifičnim potrebam trženja doma pridelanega sadja in zelenjave.

Pobuda Komisije Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je bila objavljena v Poročevalcu št. 12/07.